

من بابا را خیلی دوست دارم

بابای خوب و پیرم...

بابای خوب و پیرم
دستش را من می‌گیرم
چه خوب و مهربان است
چه قدر خوش‌زبان است
آن ریش مثل برفش
بامزه کرده حرفش
چین و چروک رویش
رنگ سفید مویش
بابا را کرده زیبا
اندازه‌ی یک دنیا
شب‌ها که آید خانه
با گفتن فسانه
در چشم ما کند خواب
تا صبح پیش از آفتاب
به احترام بابا
با هم می‌کشیم هورا
عباس یمینی شریف